

Angaaende de Grundsætninger og mere almindelige Hensyn, som Kommissionen under sit Arbejde har iagttaget, anseer man det ikke for nødvendigt her videre at udtale sig. Det vil formeentlig blive erkjendt, at det foreliggende Udkast i fuldt Maal har søgt at afhjælpe de Klager, som med Føie kunde gjøres gjældende imod den nugældende Straffelovgivning, snart over en forældet Betragtning af visse Forbrydelser, snart over en altfor stor Haardhed i Straffebestemmelserne, det Sidste navnlig med Hensyn til de hyppigst forekommende Forbrydelser og særligt i Gjentagelses-tilfælde. Muligt vil det endog forekomme En og Anden, at Kommissionen har været altfor tilbøielig til Mildhed. Forøvrigt skulle vi, inden vi gaae over til Bemærkningerne til de enkelte Bestemmelser i vort Straffelovudkast, endnu kun gjøre den almindelige Bemærkning med Hensyn til den systematiske Anordning, at vi efter Overveielse af de forskjellige Hensyn, der i den Henseende komme i Betragtning, have anseet det for hensigtsmæssigt at opgive Tvedelingen af Udkastet i en almindelig og en speciel Deel. Det har ganske vist sine Fordele, for sig at samle de almindelige Regler om Straffene saavel som om, hvad der hører til en Forbrydelses Begreb, de forskjellige Maader, hvorpaa man kan gjøre sig skyldig i en saadan, de forskjellige Momenter, som have Indflydelse paa dens større eller mindre Strafbarhed m. v.; men fordi de herhenhørende Bestemmelser samles i de første Kapitler i Loven, synes det dog ikke nødvendigt at mærke og udstille disse Kapitler som en særegen Afdeling af Loven. Ligefom det formeentlig vil lette Overfigten over og den practiske Anvendelse af Straffeloven, naar sammes Bestemmelser ineholdes i en fortløbende Paragraphrække, saaat Betegnelsen af en Bestemmelse kan skee ved Angivelsen af Tallet paa vedkommende Paragraph, saaledes synes en lignende Betragtning at kunne ansøres til Fordeel for at have en igjennem hele Loven fortløbende Kapitelrække, — saaledes som det navnlig ogsaa er Tilfældet i den norske Straffelov (dateret 20 August 1842). Af Betydning i den omhandlede Henseende er det derhos, at det med Hensyn til enkelte Materier (navnlig om Paatale,

Skadeserstatning m. v. og om Lovens Ikrafttræden m. v.) kunde stille sig noget tvivlsomt, hvor de paagjældende Kapitler rettest maatte placeres, i Slutningen af den almindelige Deel eller i Slutningen af den hele Lov, det Sidste da som et Slags Tillæg eller en 3die Deel, der dog vilde blive af uforholdsmæssig ringe Omfang.

Til første Kapitel.

(Indledende Bestemmelser).

Det synes naturligt, i et første indledende Kapitel at fastsætte Lovens Omraade, og dette da i dobbelt Henseende, dels med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilke Lovovertrædelser eller Handlinger der ifølge deres Væstaffenhed høre ind under Loven, dels med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Lovens Herredømme, navnlig i territorial Henseende, strækker sig med Hensyn til saadanne Handlinger.

I § 1 gives den almindelige Bestemmelse, til Besvarelse af det første Spørgsmaal, at Loven angaaer de almindelige borgerlige Forbrydelser, hvorved det tilsigtes antydet, at Straffeloven kun bestjæftiger sig med de egentlige Justitsforbrydelser, altsaa ikke med Overtrædelser af Rettergangslovene eller Politilovene saalidt som af de Skatte- og Postvæsenet, Skov- og Jagtvæsenet eller andre Forvaltningsanliggender vedkommende særlige Love og Anordninger, og at ligeledes den militaire Strafferet ikke berøres af denne Straffelov, undtagen forsaavidt der ifølge den militaire Straffelovgivning ved Fastsættelsen af Straffene for de af Militaire begaaede almindelige Forbrydelser skal tages Hensyn til den almindelige borgerlige Straffelovgivning. Det maa formeentlig være forbeholdt vedkommende Lovgivningsmyndighed senere nærmere at ordne dette Forhold, dels ved — hvis Saadant ansees rigtigt — at indstrænke den særlige militaire Strafferets Omraade, dels ved at bringe Grundsætningerne og de enkelte Bestemmelser i samme, saavidt Forholdene tillade det, i Overeensstemmelse og Samklang med Bestemmelserne